

اقدام فوری

زندانی عقیدتی محمد نظری به شدت بیمار است

زندانی عقیدتی محمد نظری که برای بیش از دو دهه در حبس ناعادلانه به سر می برد به شدت بیمار است و نیاز فوری به درمان در بیمارستانی خارج از زندان دارد. او از ۸ مرداد ۹۶ با درخواست آزادی از زندان دست به اعتصاب غذا زده است. محمد نظری باید بلافاصله و بدون قید و شرط آزاد شود.

سلامت محمد نظری، زندانی عقیدتی ۴۶ ساله که نیمی از عمر خود را در زندان سپری کرده است، به علت اعتصاب غذای طولانی مدت به طور جدی رو به وخامت گذاشته است. محمد نظری از ۸ مرداد در اعتراض به حبس ناعادلانه اش و خودداری مقامات از بررسی حکم حبس ابد او دست به اعتصاب غذا زده است. این حکم در دهه ی ۷۰ پس از یک روند قضایی به شدت ناعادلانه و صرفاً به دلیل هواداری مسالمت آمیز او از اهداف سیاسی حزب دموکرات کردستان ایران صادر شد. محمد نظری در مدت اعتصاب ۲۵ کیلوگرم از وزن خود را از دست داده، فشار خون او بارها افت کرده و از لحاظ فیزیکی بسیار ضعیف شده است به طوری که دیگر نمی تواند راه برود یا صحبت کند. او از چند بیماری از جمله بیماری قلبی رنج می برد و پزشکان زندان از مدت ها قبل تاکید کرده اند که نیاز به رسیدگی پزشکی تخصصی در مرکزی خارج از زندان دارد. با این حال مسئولان این توصیه ها را نادیده گرفته اند. روز ۲۷ مهرماه این زندانی به دلیل شرایط وخیم پزشکی به بیمارستانی خارج از زندان منتقل شد اما بعد از گذشت یک شب بدون دریافت درمان مناسب به زندان بازگردانده شد. محمد نظری گفته است تا زمان مرگ به اعتصاب خود ادامه خواهد داد مگر اینکه مقامات به درخواست های مکرر او برای بررسی منصفانه پرونده اش ترتیب اثر بدهند.

محمد نظری در اردیبهشت ماه ۱۳۷۳ زمانی که ۲۳ ساله بود توسط ماموران سپاه پاسداران در بوکان از توابع استان آذربایجان غربی دستگیر شد. او برای بیش از یک ماه در سلول های انفرادی بازداشتگاه های سپاه پاسداران و سپس وزارت اطلاعات نگهداری شد. محمد نظری گفته است که در این دوره مورد شکنجه از جمله ضرب و شتم، شلاق به کف پا و تهدید علیه خواهرش قرار گرفت تا به مشارکت در برنامه ترور چند فرد نزدیک به سپاه پاسداران «اعتراف» کند. عفو بین الملل بر این باور است که این اتهام ساختگی بوده و علت واقعی بازداشت محمد نظری اعتقادات سیاسی او بوده است. او چندین ماه بعد پس از بازداشت در یک محاکمه ی ۳۰ دقیقه ای به شدت ناعادلانه در دادگاه انقلاب مه آباد در استان آذربایجان غربی به اتهام محاربه مجرم شناخته شده و به اعدام محکوم شد. دادگاه این حکم را بر اساس «اعترافات» اجباری او صادر کرد، با وجود این که او مکرراً به دادگاه اعلام کرد که اظهاراتش تحت شکنجه اخذ شده است و حتی ماموران وزارت اطلاعات به او گفته اند که می دانند داستان ادعایی ترور واقعیت نداشته است. در سال ۱۳۷۸ حکم اعدام محمد نظری به حبس ابد تبدیل شد. وی از آن زمان بارها درخواست اعاده دادرسی کرده است اما مقامات به هیچ کدام از آن ها توجهی نکرده اند. آنها همچنین از ابلاغ کتبی رأی دادگاه و واگذاری یک نسخه از حکم صادره به او خودداری ورزیده اند. محمد نظری در هیچ کدام از مراحل بازداشت و محاکمه اجازه دسترسی به وکیل نداشته است.

لطفا نامه ای به زبان فارسی، انگلیسی یا هر زبان دیگری که می دانید، بنویسید و از مقامات بخواهید؛

- بلافاصله و بدون قید و شرط محمد نظری را آزاد کنند زیرا او یک زندانی عقیدتی است که صرفاً به دلیل هواداری مسالمت آمیز از حزب دموکرات کردستان ایران در چارچوب حق آزادی بیان و ارتباطات محکوم شده است.
- اطمینان حاصل کنند که تا زمان آزادی محمد نظری دسترسی فوری و منظم به مراقبت های پزشکی تخصصی در خارج از زندان داشته باشد و این رسیدگی پزشکی منطبق با اخلاق پزشکی شامل حفظ اطلاعات محرمانه و کسب رضایت آگاهانه صورت گیرد.

لطفا درخواست ها را تا قبل از ۱۰ آذر ۱۳۹۶ به آدرس های زیر ارسال نمایید؛

رئیس قوه قضاییه	دادستان عمومی تهران	رونوشت به
آیت الله صادق لاریجانی	عباس جعفری دولت آبادی	معاون حقوق بشر و امور بین الملل، وزارت
دفتر روابط عمومی، خیابان ولی عصر، خیابان پاسنور.	دادسرای عمومی و انقلاب تهران	دادگستری
پلاک ۴، تهران، ایران	نبش میدان ۱۵ خرداد، تهران، ایران	محمود عباسی
		شماره ۱۶۳۸، خیابان ولی عصر، تهران، ایران

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

محمد نظری از اقلیت ترک آذربایجانی در ایران در سال ۱۳۷۳ پس از آن که یکی از اعضای خانواده‌اش گزارش او را به سپاه پاسداران داد، بازداشت شد. دستگیری او به علت هواداری از حزب دموکرات کردستان ایران و پس از بازگشت از یک سفر کوتاه به عراق که این گروه در آنجا مستقر است صورت گرفت.

حزب دموکرات کردستان یک گروه سیاسی مخالف است که اجازه فعالیت قانونی در ایران ندارد. این گروه یک شاخه‌ی نظامی نیز دارد. حزب دموکرات کردستان برای تحقق حقوق ملی مردم کرد در چارچوب یک جمهوری دموکراتیک فدرال در ایران فعالیت می‌کند. از سال ۱۹۹۱ میلادی این گروه تا حد زیادی درگیری‌های مسلحانه با سپاه پاسداران را کاهش داد و این فعالیت‌ها را به طور کامل در سال ۱۹۹۶ متوقف کرد. در دو دهه بعد این گروه استفاده از خشونت را رد کرد اما در مارس ۲۰۱۶ موضع مخالفت مسلحانه با مقامات ایران را مجدداً از سر گرفت. محمد نظری همواره اظهار داشته است که از اهداف کلی سیاسی حزب دموکرات کردستان حمایت می‌کرده اما هیچ‌گاه در فعالیت‌های مسلحانه شرکت نداشته و از آن حمایت نکرده است.

پس از دستگیری، محمد نظری به مدت پنج روز در یک بازداشتگاه سپاه پاسداران در حبس انفرادی و بدون دسترسی به خانواده و وکیل نگهداری شد. در این مدت او وادار شد که به شرکت در برنامه‌ریزی ترور چند فرد مرتبط با سپاه پاسداران «اعتراف» کند. او سپس به بازداشتگاه وزارت اطلاعات در بوکان منتقل شد و در آنجا «اعترافات» خود را پس گرفت و اعلام کرد که هرگز در فعالیت‌های مسلحانه و خشونت‌آمیز شرکت نداشته و سلاح حمل نکرده است. به گفته‌ی محمد نظری بازجویان بازپس‌گیری اعتراف‌ها را قبول نکرده و برای گرفتن جزئیات بیشتر در مورد توطئه ترور او را مورد شکنجه و بدرفتاری از جمله ضرب و شتم و شلاق بر کف پاها قرار دادند. یک ماه بعد، محمد نظری به دادستانی منتقل شد و یک‌بار دیگر اعترافات خود را رد کرد. او سپس به بازداشتگاه دیگری از وزارت اطلاعات در شهر مهاباد منتقل شده و تا اسفند ۱۳۷۳ در آنجا نگهداری شد. محمد نظری پس از آن به زندان مرکزی ارومیه در استان آذربایجان غربی منتقل شد. در سال ۸۰ مقامات به او وعده دادند که در صورت پرداخت وثیقه‌ای به ارزش ۵ میلیون تومان می‌تواند به مرخصی برود ولی او قادر به تهیه این مقدار وثیقه نبود. او بعدتر به زندان رجایی‌شهر منتقل شد و تا به امروز آنجا محبوس است.

محمد نظری در نامه‌ی در مهر ماه ۱۳۹۶ از نگارش شده، نوشته است: «من بی‌کس‌ترین زندانی این شهرم... ۲۴ سال است که در پشت میله‌های زندان از مهاباد و ارومیه تا همین زندان رجایی شهر و هرروز بی‌کس‌تر از روز پیشش و تنهاتر شده‌ام. پدر و مادر و برادرم رهسپار گورستان بوکان شده‌اند و جز شما مردم کسی را ندارم... ۸۱ روز از اعتصابم می‌گذرد. اعتصابی برای خواسته‌های ساده. خواسته‌ام نه آزادی و نه مرخصی بلکه اجرای قانون است... من هیچ کسی ندارم. پدر، مادر و برادرم که سال‌هاست در گورستان بوکان خوابیده‌اند و مرا اگر دست یاری‌گری باشد شما می‌دید که تنها تکیه‌گاه و امیدم هستم. مرا کمک کنید، کمک کنید صدایم شنیده شود که اکنون چیزی جز مرگ برای رها شدن از این عذاب زندان و اعتصاب برایم نمانده است.

تا قبل از تصویب قانون جدید مجازات اسلامی در سال ۱۳۹۲، اتهام محاربه می‌توانست شامل حال کسی شود که عضو یا هوادار سازمانی بود که علیه جمهوری اسلامی ایران فعالیت‌های مسلحانه انجام می‌داد حتی اگر شخصاً در فعالیت‌های مسلحانه شرکت نداشت. در ماده ۲۷۹ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲ تعریف محاربه تغییر پیدا کرد و دامنه‌ی آن محدود به شرایطی شد که فردی شخصاً به سلاح دست برده است.

نام: محمد نظری جنسیت: مرد

